

[Glistrup]

den vurderingsteknisk rigtige måde at ændre reglerne på.

Wilhelm (VS):

Til det sidste, hr. Glistrup sagde, vil jeg gerne sige, at vi ikke er modstandere af, tværtimod, at enfamiliehuse, og hvad der dertil hører, kommer ind under reglerne om særlig indkomstskat. Det vil selvfølgelig være plat urimeligt, at det kun bliver folk med næsten værdiløse bygninger og værdifulde grunde, der kommer ind under den, men det må man jo klare på anden vis: ved at fjerne den undtagelse for særlig indkomstskat, som gælder for hele parcelhusområdet.

Så vil jeg godt sige til skatteministeren, at selv om man rider den tvangstanke, at vurderingsloven nu engang skal føre frem til de korrekte vurderinger, hvad det så ellers er for noget – og det er ikke for os nogen tvangstanke, men jeg forstår, det er det for ministeren – kan jeg alligevel ikke forstå, at det nødvendigvis skal føre til en afvisning af SFs forslag.

Jeg skelnede før, og jeg mener, det er berettiget, mellem ubebyggede og bebyggede grunde. SFs forslag omfatter, så vidt jeg kan se, kun de bebyggede grunde, men der er jo ingen grund til, at den byggeret, som vi er enige om medfører en kapitaliseret værdi, som er relativt større for de mindre grunde, også skal overføres som en grundværdi, når byggeretten faktisk er realiseret og fysisk manifesteret i, at nu står huset der. Hvorfor skal den så stadig væk tillægges kvadratmeterne, hvorfor kan den så ikke tillægges bygningen? Det er jo det, der giver forskellen på behandlingen af mindre og større grunde, når det drejer sig om fordelingen mellem de to ting. Det ville ikke udelukke, at den samlede vurdering af jord og bygning blev korrekt, men det er fordelingen mellem dem, der bliver skæv til den ene side efter ligningsrådets princip, måske skæv til den anden side, men i vores øjne acceptabelt med hensyn til den sociale virkning efter SFs princip.

Jeg vil godt til sidst sige, at vi kan da godt lykønske Jeppe med at have fået ridedøgden med i seng.

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Glistrup sagde, at vurderingsprincippet ikke så meget er et spørgsmål om grund-

skyld, men et spørgsmål om særlig indkomst. Jeg kan godt være enig med hr. Glistrup i, at det vil være kedeligt, hvis der på grund af en tilfældig overskridelse af et eller andet kriterium lige pludselig udløses særlig indkomstskat. Det vil være meget tilfældigt, det tror jeg enhver vil anse det for. Men for det store antal mennesker er det altså ejendomsskatten, det drejer sig om, og grundskylden. Der siger hr. Glistrup, at det spiller ingen rolle, for det er fradragsberettiget. Her vil jeg godt lige påpege, at det gælder jo kun for én gruppe af befolkningen. For dem, der er lejere, og specielt lejere i tæt, lavt byggeri, er ejendomsskatterne ikke fradragsberettiget, og de er ikke uden betydning i mange kommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering).

[Af Hagen Hagensen (KF), Ellemann-Jensen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 72. Fremsat 11/11 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Nu er jeg jo spændt på, hvor langt enigheden mellem hr. Glistrup og mig rækker, fordi her har vi jo et forslag, hvor de konservative helt åbent og meget frimodigt tilkendegiver, at de ikke kan lide, at vurderingen skal svare til prisen i handel ogandel. Nej, vi må en-

[Ministeren for skatter og afgifter]

delig have nogle lavere vurderinger. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: ja men hvorfor så ikke sige det klart og åbent i en lovtekst til vurderingsloven, at alle grunde i Danmark skal vurderes 10 pct. eller 20 pct., eller hvor meget man nu mener, under prisen i handel og vandel. Så ved man da, hvad man har at rette sig efter. Dette kineseri med, at man skal finde et eller andet gennemsnitstal, eller hvad det nu er, man laver hokuspokusstreger over, fascinerer mig faktisk ikke. Jeg må afvise den del af forslaget.

Om forslaget om overgang til kontantvurderingsprincippet har jeg nogle gange sagt, at vi må afvente erfaringerne fra 17. alm. vurdering. Før disse erfaringer er indhøstet, mener jeg ikke at det vil være rimeligt at tage stilling til indførelse af kontantvurderingsprincippet.

Jeg må også pege på, at såfremt man ved formueopgørelsen benytter ejendommens kontantværdi, bør prioriteterne ikke fratrækkes med deres pålydende beløb. Det er selvfølgelig et meget vanskeligt og uafklaret problem, hvordan man i givet fald skulle værdiansætte gæld i fast ejendom. Det er noget, som de konservative heller ikke tager stilling til.

Endelig finder jeg anledning til at gøre opmærksom på, at kontantvurdering ikke i sig selv vil medføre lavere skatter. Man kunne jo godt få det indtryk, at det var det, de konservative tilsigtede. Skatterne er ud over af vurderingen afhængige af skattesatsen, og ved de hidtidige vurderinger er der jo sket reguleringer af grundskyldpromiller, af lejeværdiprocenter og af formueskatteskalaen, og en indførelse af kontant vurdering vil sandsynligvis få indflydelse på fastsættelse af skattesatserne.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, hvilket næppe er overraskende, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende lovforslag.

Ervin Jensen (S):

Også ved behandlingen af dette lovforslag er mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, forhindret i at være til stede i salen. Derfor skal jeg på mit partis vegne fremføre vores synspunkter.

De konservatives genfremsatte forslag om kontantvurdering har vi nogen sympati for, men som ministeren har fremhævet, er der

en række problemer, som man ikke umiddelbart kan klare. Vi står over for 17. almindelige vurdering, som bl. a. skal foretages på basis af maskinelt udarbejdede vurderingsforslag. Det vil just nu betyde en voldsom belastning, hvis man yderligere skal tilvejebringe et grundlag for omregningen til kontantvurdering. Forslagsstillerne gør i bemærkningerne til lovforslaget opmærksom på, at den nuværende lovs § 10, stk. 3, siger, at der ved ansættelsen til ejendomsværdi skal regnes med normale prioriteringsforhold. Dette udelukker ekstreme vurderinger. I øvrigt bliver ejendomsskatterne hverken højere eller lavere ved overgangen til kontantvurdering, idet kommunerne og amterne retter sig ind efter det.

Hvis man skal tage familiehandler med ind i vurderingsstatistikken, ville man få et skævt billede af vurderingen. Der ville også opstå problemer ved formueopgørelserne, idet prioriteterne i så fald ikke skal fratrækkes, når vurderingen er kontantpris.

Selv om vi har nogen sympati for forslaget, mener vi ikke, at tiden er inde til en så radikal ændring af vurderingerne som de foreslåede. Jeg skal derfor afvise lovforslaget.

Ivar Hansen (V):

Det lovforslag, som vi nu behandler, og som er fremsat af venstre og det konservative folkeparti, har vi jo drøftet adskillige gange i folketingsalen, i samlingen i 1976/77, og et år efter blev lovforslaget igen behandlet. Hvis man kigger tilbage og ser på, hvad partierne ved de skiftende behandlinger af dette lovforslag har sagt, er det en klar sag, at man har kunnet spore en mere og mere positiv holdning fra en række partiers side med henblik på at gå over til et andet vurderingsprincip, kontantvurdering.

Nu skal den sag løses. Vi håber fra venstres side, at der kan skabes et flertal i folketinget nu. Det er der flere grunde til. Argumenterne har været nævnt adskillige gange ved tidligere behandlinger. Derfor er der jo i og for sig ikke nogen særlig grund til at drage dem frem igen. Men jeg vil dog godt resumere, at efter venstres opfattelse vil en kontantvurdering være langt mere retfærdig end de nugældende bestemmelser, som efter vores opfattelse fører til mange vilkårligheder. Alene den kendsgerning, at kurstabet efter de

[Ivar Hansen]

nugældende regler indregnes i vurderingen, giver jo i sig selv megen vilkårlighed og dermed en række oppustede værdier, som der ikke er dækning for ved et reelt salg. Derfor er der ingen tvivl om, at de nugældende vurderingsregler i realiteten også har et inflationsfremmende element i sig.

Derudover er forholdet jo det, at flere og flere ejendomme handles til kontantpris. Ministeren var inde på begrebet pris i handel og vandel, og som en kommentar hertil vil jeg sige, at flere og flere ejendomme handles til kontantpris. Derfor er der ingen tvivl om, at det er endnu et moment til, at der breder sig mere og mere usikkerhed om de nugældende vurderingsregler. Det ser vi meget gerne ændret hurtigt. Man kunne fremdrage et enkelt forhold, hvor der jo allerede gælder andre kontantregler, nemlig ved opgørelse af formueværdier, eksempelvis obligationer og aktier, hvad der også er nævnt i lovforslagets bemærkninger.

Vi har altså kunnet konstatere en betydelig politisk interesse. Jeg bemærkede naturligtvis, at både ministeren og den socialdemokratiske ordfører sagde, at det kan vi ikke gennemføre nu. Den 17. almindelige vurdering må gennemføres efter de hidtidige retningslinjer. Det sagde man også sidste gang og forrige gang. Jeg tror ikke, at den argumentation holder. Hvis der i øvrigt var vilje dertil, kunne folketinget nå at gennemføre denne lovgivning med virkning allerede fra 17. almindelige vurdering.

Sidste gang lovforslaget behandledes her i folketinget, var kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne også medforslagsstillere. Vi går ud fra, at der fra en række partiers side også denne gang vil være en positiv holdning, således at vi nu kan nærme os et flertal.

Glistrup (FP):

Længere end mands minde har vurderingsloven fastslået, at vurderingerne skal foretages på grundlag af sædvanligt prioriterede ejendomme. Det var i og for sig ikke noget, der voldte særlig meget ravage, da reglen kom til og i en menneskealder godt og vel derefter, fordi det at være »sædvanligt prioriteret« for en ejendom i og for sig var at være prioriteret til omkring kurs 100. Det var jo det, man gav for kreditforeningsobligatio-

ner og hypoteksforeningsobligationer til 4 pct. og 4½ pct. Der var ikke noget kurstab. Derfor var det i og for sig en meget rimelig regel, der sagde, at hvis man havde en ganske speciel prioritering, f. eks. ved et generationsskiftesalg, skulle man selvfølgelig, når man havde et eller andet afdrags- og rentefrit lån i 30 år, eller hvad der kunne være tale om, tage hensyn til disse specielle forhold.

Men det tør jo nok siges, at med de ågerrentesatser, som regeringens politik har ført Danmark ud i, er forholdet nu det, at der er en virkelig forskel på, om man tager kontantværdien, eller om man tager værdien i prioriteret stand. Der er der næppe nogen tvivl om, at kontantværdien har en lang række fordele og formentlig ikke engang nogen ulemper.

For det første er det jo rigtigt, som det påpeges i forslagens bemærkninger, at i relation til formueskatteberegningen fører det til fuldstændig horrible urimeligheder, at man skal formuebeskattes anderledes og hårdere, hvis man har sine midler anbragt i fast ejendom, end hvis man har formuen anbragt i obligationer eller bankindeståender eller noget andet.

For det andet er det også således nu om dage, at det faktisk vurderingsteknisk er svært at finde ud af, hvad der er sædvanligt prioritering, for både med de forskellige prioriteringsformer, der udbydes med de meget skiftende muligheder for kontante udbetalinger, og med de forskellige sædvaner, der er inden for de forskellige dele af landet, med de forskellige ejendomstyper – erhvervsjendomme, beboelsesejendomme, ubebyggede ejendomme – er det i stedse stigende grad, som pengenes pris er blevet større og større, blevet ganske almindeligt for dem, der beskæftiger sig med ejendomshandler – advokater, ejendomsmæglere og andre – at tage sit udgangspunkt i en kontantpris. Når det så viser sig, som det jo gør i langt de fleste handler, at køberen ikke kan betale kontant, får man et tillæg i anledning af, at køberen skal berigtige en del af købesummen med et 15 års pantebrev, eller hvad der nu bliver tale om. Kontantbegrebet er derfor et anderledes klart og skarpt afgrænset begreb, end det var tidligere.

Derfor – og af adskillige andre grunde – er det fornuftigt at gå over til et kontantvurderingsprincip. Så bliver spørgsmålet: skal

[Glistrup]

man med det stillede forslag gøre det allerede ved 17. almindelige vurdering? Der fremhævede socialdemokratiet, at det kunne være lidt besværligt at gøre det allerede ved 17. almindelige vurdering, fordi man nu er så langt fremme i vurderingsforberedelsesarbejdet. Men det er jo i og for sig ikke rigtigt, fordi man kan glimrende – som jo også forslaget går ud på – gennemføre vurderingen efter tilvante retningslinjer, og så er det simpelt hen bare at putte den faktor ind i EDB-maskinerne, når de skal spytte det egentlige vurderingsresultat ud, og sådan vil man så ganske givet skulle gennemføre 17. almindelige vurdering.

Realøkonomisk er der en gevaldig fordel ved det, fordi virkningen af at gå over til kontantvurderingsprincippet jo er, at man ved overgangsvurderingen, altså efter forslaget 17. almindelige vurdering, får mindre stigninger i vurderingssummerne, end man ellers gør mellem to vurderinger, der foregår efter samme princip. Vi har i allerhøjeste grad behov for at få en mindre stigning ved 17. almindelige vurdering, større behov end måske på noget andet tidspunkt i Danmarkshistorien, for det er jo ganske givet, at mellem alle de mange fortrinligheder, der er ved at vurdere ejendomme i handel og vandel, har der været den meget store ulempe – hvad al erfaring viser – at når man får ny vurdering, så er det en selvstændig inflationsfaktor, som yderligere får ejendomspriserne og dermed det almindelige prisniveau til at ryge i vejret, og det er der bestemt ikke behov for i den økonomisk vanskelige periode af Danmarkshistorien, som vi kommer ind i i 1982 og 1983, når 17. almindelige vurdering begynder at virke. Derfor er den inflationsdæmpning, der er i forslaget som en engangsforteelse, rar at få på nuværende tidspunkt.

Ministeren spurgte specielt mig, hvad jeg mente om den i forhold til det væsentlige ganske bagatelagte bestemmelse, der står i forslagets § 6, stk. 2.

Jeg må indrømme, at jeg ikke er alt for begejstret for den, men nu har jeg i hvert tilfælde forberedt et spørgsmål. Jeg vil bede ministeren om at give en nøje redegørelse for, hvad bestemmelsen i grunden vil indebære af virkninger, og så må vi se på, om vi kan tage § 6, stk. 2, med også, når vi skal nå det væsentlige, nemlig kontantvurderingen.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig forslaget om at gå over til kontantvurdering.

Det nuværende system har efterhånden mange skæve sider. Jeg kan nævne, at når renten stiger, falder obligationerne, og så stiger vurderingen automatisk. Det forvirrer den offentlige debat, fordi det er meget svært at skelne de reelle stigninger fra de rene papirstigninger.

Det forvirrer yderligere debatten, at begrebet »normal belåning« efterhånden ikke er særlig klart, bl. a. fordi de mange kontantlån har gjort, at belåningsforholdene efterhånden er meget uensartede.

Jeg finder det også med hensyn til formueskatten uretfærdigt, at folk, der har placeret deres formue i obligationer, slipper billigere end folk, der har placeret deres formue i fast ejendom. Af disse og mange andre grunde kan vi støtte forslaget.

Jeg vil fremhæve i den forbindelse, at hvis man kun gennemfører kontantvurderingen og intet andet, medfører det naturligvis en omfordeling fra ubesiddende til besiddende. Det siger sig selv, at samtidig med at vi indfører kontantvurderingen, må en række ting justeres. Det gælder formueskattens bundgrænse, det gælder lejeværdi osv. Målet må hver gang være, at statens skatteprovenu er uændret.

Under den forudsætning støtter vi forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette fællesforslag fra venstre og konservative bestemmer i § 2, at det skulle gælde fra og med 17. alm. vurdering. Jeg tror næppe, nogen kan forestille sig, at det vil være muligt. Alene af den grund kan man naturligvis ikke stemme for, at det skal gennemføres.

Men tilbage står jo spørgsmålet om det, der hedder kontantvurdering. Jeg tror, at det ikke er helt så problemfrit at indføre en kontantvurdering, som forslagsstillerne forestiller sig. Naturligvis kunne man derigennem opnå en lavere vurdering, hvilket nok ikke af alle ville betragtes som en god ting, når de ville prøve at få lån. Der var nok nogle, der ville skæve til det.

Man regner naturligvis også med, at denne lavere vurdering vil få betydning, når man

[Bernhard Baunsgaard]

fastsætter skatter på dette grundlag, men jeg tror rigtigt nok, der sker det, at man indretter promillerne efter den nye vurdering.

Jeg vil gerne overveje forslaget, men jeg kan ikke love, at jeg vil gå ind for princippet, og som jeg sagde før, er det helt utænkeligt, at vi kan nå at gennemføre det, så det får virkning for 17. vurdering.

Erhard Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har ved tidligere diskussioner ikke kunnet opbyde nogen helt stor begejstring, men en hel del skepsis. Det har én ganske bestemt grund, nemlig den, at vi ønsker vurderingerne afskaffet, fordi vi ønsker ejendomsbeskatningen afskaffet. Da vi godt kan se, at det ligger et stykke tid fremme, kan jeg kun sige, at vi finder ikke nogen indvendinger imod forslaget, sådan som det foreligger nu. Vi finder heller ikke nogen indvendinger imod at lade det have virkning fra 17. alm. vurdering.

Hvordan det skal gøres, det må man snakke om i udvalget, men jeg synes nok – som også hr. Glistrup var inde på det – at i den lange række af økonomisk stabiliserende ting, som et stort flertal i folkettingen stræber efter, lige meget hvordan de i øvrigt står i politisk henseende, kan dette også være en faktor.

Man kan altså regne med centrum-demokraternes støtte til forslaget og også til, at man i udvalget skubber på og ser at få det fremmet, så det kan få virkning på det tidspunkt, hvor det netop vil have allermost betydning.

Wilhelm (VS):

En teknisk omlægning fra den hidtidige vurderingsform til kontantvurdering skulle vi såmænd ikke have noget imod. Vi kan godt se nogle vilkårligheder, der er opstået, efterhånden som afstanden mellem prisen på almindelige købsvilkår og kontantprisen er blevet så stor. Hr. Rahbæk Møller var inde på nogle af disse vilkårligheder.

Men det er klart, at de følgevirkninger, der ville være, må vi kræve neutraliseret.

Det er vel ikke helt rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Ervin Jensen, sagde, at der ikke ville være nogen skattekonsekvenser, for det ville kommunerne blot udligne ved satserne, så provenuet blev det sam-

me. Der er skatter på det område, som folkettingen har sat loft over, og hvor det ville blive umuligt at opnå det samme provenu med kontantvurderinger som grundlag, som man opnår gennem den hidtidige vurdering. Der er desuden lejeværdien, og der er forskellige andre ting.

Jeg kan huske fra en tidligere debat, hvor et kontantvurderingsforslag var fremsat af venstre, at venstres ordfører, hr. Brixtofte, ikke lagde spor skjul på, at et af motiverne var at fastholde lejeværdiprocenten og så ved hjælp af kontantvurdering i virkeligheden gøre rentefradragsrettens asociale virkninger endnu mere slagkraftige, end de allerede er.

Det er klart, at en sådan følgevirkning betragter vi ikke som en lille uskyldighed i forhold til disse tekniske ændringer. Den er langt, langt vigtigere end selve de tekniske ændringer, og det må selvfølgelig forudsættes, at den neutraliseres, hvis man af tekniske grunde skal vælge denne anden vurderingsform.

En anden følgevirkning, som skal neutraliseres, er den virkning, der ville være på formueskatten, og som forslagsstillerne direkte nævner som led i deres begrundelse for at stille dette forslag. Det er klart, at hvis der ikke sker andet, vil formueskatten – det tilstræber forslagsstillerne altså, og det er vi klart uenige i – blive lettet ved overgang til kontantvurderingen.

Sidste år i disse dage var vi med til at vedtage en skærpelse af formueskattesatserne, men samtidig accepterede vi, at loftet blev flyttet noget opad, bl. a. af hensyn til, at ganske almindelige beskedne pensionistboliger var ved at ryge ind i en formuebeskatning. Men ad bagdøren, med et rent teknisk forslag, at ændre på provenuet og på grænserne for formuebeskatningen kan vi selvfølgelig ikke være med til.

Skal man have den ligestilling mellem beskatning af værdipapirer, som sker efter en slags kontantvurdering, og beskatning af ejerboliger og anden fast ejendom, der i dag ikke sker efter kontantvurdering, så må man samtidig justere de grænser, sådan at der i hvert fald ikke sker en overvæltning af skatte- og afgiftsbyrder fra de besiddende til andre grupper af befolkningen.

Arne Bjerregaard (KrF):

[Arne Bjerregaard]

Vi har sådan set med den nye realkreditlov bevæget os et skridt i den retning, idet vi har indføjet de principper, som her skal anvendes. Vi mener stadig væk, at det er de rigtige principper. Men vi mener ikke, det kan få virkning for den 17. alm. vurdering. Det kan vi ikke nå. Dermed være ikke sagt, at man ikke kan bruge det, så længe den 17. alm. vurdering fungerer. Jeg er enig med hr. Glistrup i, at man kan bruge omregningsfaktorer, sådan at man nogenlunde får kontantvurderingen frem.

Disse faktorer må nok være forskellige for de forskellige områder, men jeg ved ikke, om man skal ned til hver enkelt vurderingskreds. Det er muligt. Vi kan bare se på den forskellige prisudvikling, der har været på landbrugsejendomme. Vurderingerne vil på Sjælland stige ret betydeligt i forhold til 16. alm. vurdering, mens de f. eks. oppe i mit område, i Nordjylland – hvis man skal vurdere ret – vil falde ganske betragteligt.

En anden årsag til, at jeg mener, vi skal indføre kontantvurderingen, er, at vi har indført et begreb, som man kan være for eller imod: socialindkomsten. Vi er gået ind for den. Man vil ikke gå den rette vej rundt, og så må vi jo gå den mere tossede vej rundt for at nå en rimelig fordeling af de sociale goder. Det er ganske urimeligt, at f. eks. en landmand, som har en fiktiv formue, altså på grund af en vurdering, som er ganske urealistisk, ikke kan få tildelt sociale ydelser, fordi vurderingen er forkert. Når vi nu er gået med til dette, mener vi, det er rimeligt at finde en anden vurderingsmåde, altså kontantvurdering. Det kan ikke få virkning ved 17. alm. vurdering, men vi kan senere indregne det i 17. alm. vurdering.

Flygaard (DR):

Når retsforbundet skal vurdere det foreliggende lovforslag, vil vi dele det op i to dele.

For så vidt man skal se på lovforslaget ud fra et rent teknisk synspunkt, kunne der nok være et og andet, som kunne virke tiltalende ved at vurdere til kontantpriser. Men vi vil pege på, at der bliver en række problemer med, efter hvilke retningslinjer de passiver, man må have i sin faste ejendom, skal optages. Den gæld, man har til f. eks. kreditforeningen, er jo reelt mindre, hvis man også dér

skal anlægge et kontantprincip. Det kan være nok så vanskeligt ud fra et teknisk synspunkt at klare det, i hvert fald at klare det lige på en studs.

Deri ligger også en klar tilkendegivelse af, at muligheden for at anvende dette andet vurderingsprincip ved 17. alm. vurdering må vi alene af den grund afstå fra.

Når vi kommer til den anden del, som vi for så vidt betragter med betydelig større interesse, men også med betydelig større skepsis, vil vi sige, at hvis forslaget tilsigter at nedsætte ejendomsbeskatningen på forskellig vis, herunder den amtskommunale grundskyld, hvor der jo er klare begrænsninger i dag, hvor man har udnyttet det op til grænsen – der er problemer omkring fastsættelsen af lejeværdien, og der kunne også nævnes andre områder – så er det helt klart, at i den afdeling melder vi helt fra over for de intentioner, vi føler der er fra forslagsstillernes side.

Med disse bemærkninger skal jeg give udtryk for, at vi i udvalget gerne vil være med til at se på forslaget, men kun ud fra de synspunkter, jeg her har gjort gældende.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne fra både venstres og det konservative folkepartis grupper, der har fremsat forslaget, sige tak for en velvillig modtagelse af dette. For det var det jo i realiteten. Nok var der fra ministeren en tilkendegivelse af, at det ikke var noget, han kunne anbefale her og nu, og regeringspartiets ordfører fulgte vel sådan set med, men sagde dog, at der var nogen sympati for forslaget.

Jeg kan i en parentes sige, at jeg egentlig ikke forstår, at man ikke er kommet frem til noget mere konkret om disse forhold noget tidligere, for vi har haft en arbejdsgruppebetænkning liggende i nogle år, som man godt kunne have arbejdet videre med. Så var man måske nået frem til at få løst tingene på en sådan måde, at også socialdemokratiet umiddelbart kunne have været med.

Jeg tror, det vil være en retfærdighedsgerning at gennemføre kontantvurderingen. Jeg behøver såmænd ikke sige så meget andet, end at det forekommer urimeligt, at man fremdeles skal optage fiktive værdier, når der er tale om fast ejendom, medens de lån, der

[Hagen Hagensen]

er i en ejendom, kan optages til kurs af andre.

I den forbindelse kan jeg for resten ikke se, hvad der skulle være i vejen for, at man også fratrag sin gæld ved formueopgørelsen, selv om man fik ejendommen med til en kontant vurdering, for gæld er nu engang gæld, og den kommer man til at betale. Der kan være tale om, at den undertiden kan indfries til kurs, og så må man se på de forhold. Men der er i hvert fald ikke spor tvivl om, at den, der betaler tilbage i kroner og øre, hvad der er lånt, må betragte det som værende gæld med pant i den ejendom, han har.

Nu er vurdering jo vurdering, og skat er skat – det sagde ministeren i hvert fald, da vi drøftede det forslag, der var på dagsordenen forud for det, vi nu er ved at tale om. Alligevel pegede ministeren på, at dette ikke ville give lavere skatter, for det var afhængigt af skattesatsen. Men skal vi ikke holde de ting ude fra hinanden og bare prøve på i øjeblikket at nå frem til, hvad der er en rimelig og retfærdig vurdering af fast ejendom? Efter hvilket princip skal den foretages? Jeg for mit vedkommende vil på forslagsstillernes vegne fastholde, at det rimelige og retfærdige er et kontantvurderingsprincip.

Vi er også nået frem til, at stort set alle har sagt – om end med lidt forskellig begrundelse – at det kunne man gå ind for.

Jeg kunne godt gøre nogle bemærkninger om, hvilke afsmittende virkninger en kontantvurdering kan have på en række forhold, men det er vel naturligt, at det gøres under udvalgsarbejdet. Jeg forventer nu, at vi virkelig kommer i gang med at få gennemdrøftet tingene med henblik på at få dette gennemført i forbindelse med, at 17. alm. vurdering kommer til udførelse.

Det er blevet sagt allerede fra talerstolen i dag, at der ikke er noget særlig revolutionerende i selve vurderingsmetoden. Man siger, at vurderingsrådene også under en kontantvurdering må anvende det hidtil gældende princip. Så omregner man vurderingen bag efter, og det kan udmærket godt nås, således at den ansættelse, der kommer frem til ejerne, kan være beregnet af maskinerne, efter at vurderingen er sket.

Jeg kan godt se, at der er en del tekniske vanskeligheder, fordi man er langt fremme med at tilrettelægge 17. alm. vurdering. Men

jeg synes, det blev sagt klart af en af ordførerne, at man godt under 17. alm. vurdering kunne gøre brug af kontantvurderingsprincippet ved at lave disse omberegninger. Og så kan jeg ikke se, at man ikke også skulle kunne nå at gøre det, når 17. alm. vurdering er tilendebragt ude i vurderingskredsene. Det vil jo først ske et langt stykke tid efter 1. april 1981, og så vil der være mulighed for, at man omstiller sig på at lave de beregninger, der skal til, før ansættelserne går ud til de enkelte ejere.

Alt i alt må jeg sige, at jeg synes, at der under denne drøftelse har vist sig en sådan åbning, at det må håbes, at man simpelt hen denne gang kommer igennem med at få løst spørgsmålet om et rimeligt vurderingsgrundlag for fast ejendom, som derved bringes på linje med, hvad andre formueværdier optages til.

Jeg vil som sagt gemme alle de andre bemærkninger til udvalgsarbejdet, for jeg synes, at der er så meget positivt i den modtagelse, lovforslaget har fået, at der egentlig nødig skulle siges meget mere i dag, før vi har prøvet igennem udvalgsarbejdet at nå frem til i bred enighed at gennemføre lovforslaget om kontantvurderingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om løbende beskatning af værditilvæksten på pensionsordninger m. v.

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 43. Fremsat 18/11 80).